a ⁋Principib⁹.ad q̃s ſpectat coercere tales: cũ em̃
non ſint creature eccleſie illos eccl'ia nõ coerceat.de di/
uor.gaudem⁹.Jo.an. b ⁋Perterriti.s̃.e.cõ.de offi.

Diuiſio M Vltorum. ⁋Diuiditur (ordi.c.j.cũ cõcor.
in ſex ptes:vt pʒ ĩ rubro.Scd̃a ibi: Propt̃
Tertia
ibi:Sa
ne. Quarta ibi :
Porro. Quinta
ibi:Vex. Sexta
ibi: Alia. Scd̃a
ſbdiuidit̃ ĩ q̃nqʒ.
q: p̃mo ponit cõ
ſtitutionẽ de offi
cio inquiſitor̃ ex
ercendo per dio/
ceſanos et inqui/
ſitores. Secũdo
ponit quiqʒ que
alter poteſt ſine
altero ibi:Sic ꝙ
quilibet. Tertio
põit tria que nul
lus poteſt ſine al
tero ibi:Duro ta
mẽ.Quarto po/
nit decretuʒ ibi :
et ſi. Quito quõ
impeditus vel in
tereſſe nolẽs poſ/
ſit alteri commit
tere vices ſuas
ibi:Vex. Jmol̃.
c ⁋Pulſauit.
talis pulſatio cõ/
muniter princi /
pes mouet:vt ß.
q̃nqʒ etiã nõ mo
uet ex cã de pur.
ca.cũ ĩ iuuẽtute.
Meta d ⁋Metas.di
cit̃ a metior meti
ris : et eſt finis
vel termin⁹ agri
vel cuiuſcũqʒ rei.
habemus meto
metis quod po/
nit̃ ꝓ collectione
meſſiũ:ð pe.ꝛ re.
cũ ex eo.poſt p̃n.
inde dixit q̇dam.
Verſus Dũ tua rura me
tis vicinis parci
to metis. Has
vero metas non
licet tranſgredi:
de ſepul .c.j. vbi
ð hoc. e ⁋Ex
tẽdẽtes.al's exce/
dẽtes. f ⁋Pie
tat̃.ſpecie ↄcor.
xxx.q.j.noſſe cuʒ
ſuis ↄcor. eo. tit.
excõicam⁹ .§. qr
vero. de ſi . ad a
poſtolicã.ĩ.ca. fi./
ver.nõnulla.

a principibus catholicis : ſub
quorum dominio dicti ſarace
ni morant̃: et fiũt p̃dicta ſub
obteſtatiõe diuini iudicij ob/
nixius iniungẽtes:quatenus
ip̃i tã q̃ȝ veri catholici ꝛ chri/
ſtiane fidei ſeduli çelatores
ĩ opprobriũ qð tã ip̃is q̃ȝ ce
teris chriſticolis ꝑ p̃miſſa in/
gerit̃ debita conſideratione
penſantes: ipſum vt proinde
eterne beatitudinis premium
aſſequant̃ de terris ſuis om/
nino auferant : et a ſuis ſub/
ditis auferri ꝓcurent inhibẽ
do expreſſe:ne prefata inuoca
tio ſeu profeſſio nominis ip /
ſius ſacrilegi mahometi pub/
lice aut ꝑegrinatio prelibata
ab aliquo in eorum exiſtente
dominio audeat attentari de
cetero vel quomodolibet ſu /
ſtineri. ⁋Ibi vero qui ſecus
p̃ſumpſerint taliter ob diui/
nã reuerentiã caſtigentur ab
b ipſis:ꝙ alij eoꝝ exemplo per/
territi a p̃ſumptione ſimili ar
ceantur. De hereticis.

⁋Clemẽs.v.in ↄcil̃.Vienẽſi.
Primo p̃mittit conſtitutio /
nis cãm. Scd̃o ibi: Propter
qð põit ↄſtõnẽ ð officio inq̇
ſitionis exercẽdo per dioceſa
nos ꝛ inq̇ſitores. Primo po
nẽs quinqʒ que poteſt alter
ſine altero. Secũdo tria que
nõ poteſt.et decretum oppo/
nit ſubmittẽs quõ ĩpedit⁹ vl'
ĩtereẽ nolẽs cõmittit alij vel
ↄſentit. Tertio ibi: Sane ꝓ
uidet circa muros vel carce/
res hereticoꝝ ip̃oꝝ claues cu
ſtodes et cuſtodũ miniſtros.
Quarto.ibi : Porro. ponit
iuramentuʒ cuſtoduʒ miſtro/
rũ ſuoꝝ notarioꝝ ꝛ alioꝝ of/
ficialium. Quinto ibi : Ve/
rũ.punit epiſcopos inquiſito
res ꝛ eoꝝ ſubſtitutos qui fa/
ciendo vel omittendo delin/
quunt in officio. Sexto ibi:
Aliã.confirmat antiqua iu/
ra huic conſtitutioni non ob
uia. hoc dicit Jo.an. ca. I

M Vltoruʒ querela
ſedis apoſtolice
c pulſauit audituʒ
ꝙ nõnulli inqui
ſitores per ſedẽ eandẽ contra
prauitatẽ hereticam deputati
d e metas ſibi traditas exceden/
tes: ſic interdũ execdunt ſue
poteſtatis officium : vt qð in
augmentum fidei per circum
ſpectam eiuſdem ſedis vigi/
lantiam ſalubriter eſt proui/
f ſum: dum ſub pietatis ſpecie
g granantur innoxij : cedat in
h fideliũ detrimẽtum. ⁋Pro
pter quod ad dei gloriã ꝛ au
gmentum eiuſdem fidei : vt
negocium inquiſitionis hu /
iuſmodi eo proſperet̃ felicius
quo deinceps eiuſdem labis
i indago ſolennius diligenti⁹
et cautius peragetur : ipſum
tam per dioceſanos epiſco /
pos q̃ȝ per inquiſitores a ſe/
k de apoſtolica deputatos:om
l ni carnali amore odio vel ti /
more ac cuiuſlibet cõmodi tẽ/
poralis affectione ſemotos :
decernimus exerceri . Sic ꝙ
quilibet de predictis ſine alio
m citare poſſit et arreſtare ſiue
n o capere ac tute cuſtodie man/
p cipare : ponendo etiam in
q compedibus vel manicis fer
reis ſi eis viſum fuerit facien
dum ſuꝑ quo ip̃ius conſcien/
r s tiam oneram⁹:necnõ inquire
re cõtra illos de q̇b⁹ ꝓ hmõi
negocijs ſ̃m deũ et iuſticiam
t viderit expedire. Duro ta /
men tradere carceri ſiue ar/
v to : qui magis ad penam q̃ȝ
x ad cuſtodiã videatur vel tor/
mentis exponere illos : aut

g ⁋Innoxij. qð eſſe nõ debet:de ſen.excõ.roma. ĩ ß.
li.vj. h ⁋Detrimentũ.qð eſſe nõ debet:de penis in
q̇buſdam.de ap.c.iij.ꝛ.c.ſuggeſtũ.de offi.ordi.irrefra
gabili. i ⁋Indago.quaſi indagatio inquiſitio vl'
inueſtigatio:de iureiur.quanto.poſt princi. de offi.
dele.c.j.ꝛ vlti.li.
vj. k ⁋Depu/
tatos . generali/
ter.s̃.e.tit.ꝑ hoc
lib.vj.ꝛ vide qð
ibi no.in.j.glo.
l ⁋Amore.q̃t/
tuor modis exp̃ /
mit q̇bus ꝑuerti
ſolet humanũ iu
dicium. xj.q.iij.
quattuor.ð re iu/
di. cũ eterni.lib.
vj. m ⁋Cita/
re.hoc eſt p̃mum
ex quinqʒ de q̇b⁹
dixi. n ⁋Cape
re.ſ̃m quod dif/
fert a ſequenti:ſe
pe em̃ capitur q̇
nõ incarceratur .
de ſenten.excom.
ſi clericos.lib.vj
ĩ.de exceſ. prela.
frequẽs.in prin.
ꝛ poſt p̃n .
o ⁋Mancipa
re.tertiũ.
p ⁋Ponendo.
quartum.
q ⁋Manicis.
ſicut compedes
ſunt cathene vel
vincula circa pe/
des : ita manice
cathene vel vin /
cula circa manuſ
de vtroqʒ Pſal.
pe . Ad alligan/
dos reges eorum
in compedibus:
ꝛ nobiles eoꝝ in
manicis ferreis.
Jo.an.
r ⁋Oneramus.
ↄcor.s̃.e.cõ.ð iu
repa.c.j.ꝛ ibi de
di ↄcor.de hoc.
s ⁋Inquirere.
quintum.
t ⁋Duro.poſu
it.v. alteri ſoli ꝑ
miſſa: nũc ponit
tria ꝓhibita : et
ecce primũ.
v ⁋Ad penã.ð
pe.ↄ̃uls.li.vj.ð
ver.ſig.nouimuſ
ð apoſtata.c.pe.
x ⁋Tormẽtis.
ſ̃m de tormentis
teſtiũ actoris, ex

a b ad ſententiam procedere cō‑tra eos epiſcopos ſine in‑quiſitore: aut inquiſitor ſine epiſcopo dioceſano aut eius c officiali: vel epiſcopali ſe. va‑d can. capituli ſuper hoc dele‑gato ſi ſui ad inuicem copiā habere valeant: infra octo di‑erum ſpaciū poſtq̄ꝫ ſe inuicē e requiſierint: non valebit. Et ſi ſecus p̄ſumptū fuerit: nul‑f lū ſit irritū ip̄o iure. Verū ſi ep̄s vl' eiꝰ inq̇ſitor ſeu capitl'i ſede vacāte delegatꝰ cū inqui‑ſitore: aut inquiſitor cum alte‑ro eorūdē ꝓpter premiſſa ne‑g queat: aut nolit perſonaliter cōuenire: poſſit epiſcopus vl' eius ſeu capituli ſede vacāte h delegatꝰ inquiſitori: ⁊ inquiſi‑tor epiſcopo vel eius delega‑to ſeu ſede vacāte illi qui ad hoc ꝑ capitulū fuerit deputa‑i tus ſuper illis committere vi‑ces ſuas vel ſuū ſignificare k l per litteras conſiliū ⁊ conſen‑ſum. ¶ Sane q: circa cuſto‑diam carcerum hereticalium m qui muri in quibuſdam par‑n tibus vulgariter nuncupan‑tur multas fraudes dudū in‑tellerimus ꝑpetratas. Nos volentes ſuper hoc prouide‑ri ſtatuimus: vt quilibet ta‑lis carcer vel murus quē de cetero epiſcopo vel inquiſito‑ri predictis volumus fore cō‑o munē: duos cuſtodes habe‑at p̄ncipales diſcretos indu‑ſtrioſos ⁊ fideles: vnū quem

rol. no. xv. q. vj. in ſumma. facit. v. q. v. illi qui. ꝺ re. iur. cū in cōtemplatione. Puto aūt ꝙ ieiunia q̄ inq̇ſitores ad veritatē cernēdā ſolēt indicere ſint tormenta: ita ꝙ alter hoc non poſſit ſine altero ꝑ hanc lr̄am. Nā q̄ſtionis ꝟbo intelligimꝰ tormēta corꝑis dolorem: et malā māſionē. ff. de iu‑reiur. item apud. §. q̄ſtionē. et §. queſtionis. ⁊. ff. ad ſyl. li. j. §. q̄ſtionem. Item prꝫ per etymologiā qua dicit̄ tormē‑tū q̄ſi torquens mentē. Jo. an.

a ¶ Ad ſniam. tertiū. olim autē quando alter ſo‑lus ꝓcedebat: ſo‑lus ſentētiabat. Si ambo ꝓcede‑bant licet diuiſim cōicabāt ſibi pro‑ceſſus in fine cū nō reſtabat niſi ferre ſniam. e. tit. ꝑ hoc li. vj. et in extrauagan. be‑nedicti ex eo. qꝺ tn̄ adhuc hodie ſeruabit̄: qꝺ dic̄ decre. ꝑ hoc. vt ſi diſcordēt in ſen‑tentia: conſulat̄ papa. b ¶ Cōtra eos. Sꝫ nūq̇d pro‑eis poſſet alter ſine altero diffinire: videt̄ ꝙ ſic: q: a iu‑re veteri nō recedimꝰ niſi inquātū inuenit̄ expreſſum. Sed ita eſt ꝙ olim ⁊ hodie alter ſolus poteſt inquire‑re ⁊ de iure veteri cū ſolus ꝓcedit ſolus pronūciat: vt dixi in glo. ꝓxi. qꝺ hodie immutatū eſt: ſi condēnat ꝑ hāc lr̄am: ergo ſi abſoluit remanet ius antiquū. fac̄ de elec. ſtatutū. li. vj. et eſt. ſi. qꝺ no. xij. diſt. preceptis. ij. q. vj. accuſatus. c ¶ Sede vacante. vel q̄ſi vacante: vt in caſu decre. ſi ep̄us. de ſup. neg. p̄la. li. vj. Item in‑tellige ſedē vacare: quo ad hūc caſū iuriſdictionis ca‑pituli: etiā qn̄ ꝓuiſum eſt: ſed ꝓuiſus adminiſtrare nō pōt: q: nō dū habet litteras ꝑ conſtitu. Bonifacij iniū‑ctas: facit de tranſla. c. ij. d ¶ Capituli. hec lr̄a infra pluries repetita. ⁊ decre. ſ. ꝓxi. faciunt ad queſtionē an capitulū ſede vacante poſſit viſitare: ⁊ debeat ꝓcurari de quo ꝑ Jo. mo. de ſupplē. negli. p̄lato. eccl'ie. ⁊ ꝑ Ar‑chi. eo. ti. ſi ep̄us. ⁊ ꝙ poſſit alle. ꝙ ep̄us hoc pōt: ⁊ eſt iuriſdictionis in qua ſuccedit capitulū: de maio. ⁊ obe‑dien. his que. ⁊. c. cum olim. e. ti. c. j. lib. vj. de inſti. c. j. e. li. ergo hoc poterit: alias tꝑe vacationis remanebūt crimina incorrecta: alleg. etiā pre. decre. eccl'ie. vbi viſi‑tator datꝰ a metropolitano a quo certus caſus excipit̄ in aliīs videt̄ ꝑtātē hr̄e q̄ſi ꝑ exceptionē firmet̄ regula ff. de fun. inſtruc. q̄ſitū. §. denīqꝫ nerātiꝰ. xxxij. q. vij. do‑minus. Cū autem metropolitanus nil habet niſi de iu‑re trāſfuſo. de capit'lo in metropolitanū: ꝗ capitulum ħ habebat. faciūt no. ꝑ Inno. ꝺ here. ad abolēdā. In cō‑trariū hoc nō eſt iure exp̄ſſum: ergo nec attribuendū. lꝫ em̄ capitulū cōſeruat iura ep̄atus. xij. q. ij. charitatē. ⁊. c. illud. ⁊ ius reddat a gentibꝫ accuſantibꝫ ⁊ denūciā‑tibꝫ: nō tn̄ viſitat: ſꝫ is q̇ dat̄ a papa. lxj. diſ. obitū. vbi ꝓbat̄ ꝙ vacās eccl'ia deſtituit̄ viſitatiōe. Sed ſm Ar‑chi. dici poſſet ꝙ illud deſtitute nō reſpicit viſitatiōis

Queſtio

An cap'lm ſede vacāte poſſit viſitare ⁊ debeat ꝓcurari

operā: ſed eccl'ie vacationē ſicut de elec. eccleſia. j. q. ij. in prin. Item capitulū eſt neceſſarius nō volūtarius ad‑miniſtrator: ergo non poterit ꝙ adminiſtrationi neceſ‑ſario nō incūbit: ⁊ hoc tenet Jo. mo. ſed Archi. nō eli‑git: videt̄ tn̄ plus accedere primo dicto: pro quo fac̄ q: iſte non eſt actus ꝑ quē preiudicet̄ ep̄o: ſicut benefi‑ciorū collatio ⁊ alienatio ꝑſona‑rū et rerū. de q̇bꝫ de maio. et obe. c. j. lxxj. diſt. fra‑ternitatem. xij. q. ij. ſi qua de rebꝰ. egeret declarati‑one nō ſolū in ħ ſed in pluribus aliīs articulis. ħ qꝺ dicit̄ capitu‑lū ſuccedere ī iu‑riſdictiōe vacāte ſede volens tene‑re opi. Jo. poſſet dicere illam verā in generali viſita‑tione ciuitatis ⁊ dioce. contrariā in ſpeciali viſita‑tione vel inquiſi‑tione contra cer‑tas perſonas vel loca. e ¶ Req̇‑ſierit. req̇ritꝰ ꝗ ꝑ parē: de ħ de offi. dele. cū cauſa. in. j. gl. ⁊ puto ſufficere vnam requiſitionem: et facit quod no. xviij. di. ſi ep̄us. in vl. glo. ⁊ qꝺ dixi. de iureiur. ego. N. ⁊ in requiſitione nō eſt neceſſe terminū exprimi ſed ip̄o iure ſtatim currit: ſic de excep. pla. lib. vj. ⁊. ſ. ea. cōpi. de deci. c. j. ⁊ hic adde quod ibi dixi. Joh. an. f ¶ Ipſo iure. a q̇ ad iuris effectū: ſi em̄ de facto tor‑tus ē vel dure carceratꝰ ħ nequit nō fuiſſe. ff. de cap. ⁊ poſtlimi. reuerſis. in bello. §. facte: ⁊ facit quod dixi de appel. vt noſtrū. Sed ſi interlocutoria ſolum lata eēt ſuper carcere vel tortura: illa nulla eſſet: ⁊ lex ꝑmittit tunc appellare: q: grauamē tolli non poſſet ꝑ appella‑tionē interponendā poſtmodum diffinitiua. de ap. ſ. eo. ij. j. rn̄. ij. q. vj. ante ſniam: ff. de ap. re. vel non. l. ij. g ¶ Nolit. ſi. de reſcrip. ſciſcitatus in fi. h ¶ In‑quiſitori. hic iunge finem ſuper illis ⁊c̄. i ¶ Sup illis. carceratiōe tortura et ſententia. k ¶ Per lr̄as. cōcor. lxiiij. di. c. j. ⁊. ij. de tē. or. nec ep̄i. l ¶ Conſen‑ſū. Sufficit ergo ꝙ cōmittat illū vel conſentiat illū ꝓ‑cedere que ſunt diuerſa: facit quod ſcripſi: de fo. com‑pe. ſignificaſti per glo. fi. ff. de ec. edifi. ad audientiā. ij. ſup. j. glo. vnde in electione licet ꝑmū ⁊ non ſecundū: de electio. c. pe. in fi. li. vj. ita hic delegatꝰ epiſcopi vel capituli pōt ſecundū ⁊ nō primū qꝺ forte fuit cā huiꝰ diſiūcte: alterꝫ vero iſtoꝝ hic eſt neceſſarium infra octo dies poſt requiſitionem: poſt octo vero dies neutꝝ ē ne‑ceſſariū: vt. ſ. m ¶ Muri. e. ti. vt cōmiſſi. li. vj. ver. ⁊ illoꝝ. n ¶ Vulgariter. ſi. ſ. e. cōpil. de re. do. c. j. in princi. et ibi concor. o ¶ Duos. niſi de vno concor‑darent. in caſu em̄ diſcordie manaſſe videt̄ hec ꝓuiſio. fac̄ de appella. cū ſpeciali. puto cōtrariū. ſ. ꝙ de vno cō‑uenire non poſſint: ſed neceſſarij ſunt duo: nec eſt ħ pro‑uiſum ꝓpter diſcordiā: ſed ad ſecuriorē cuſtodiam: qꝺ ſatis ſonāt verba. facit optime. ff. de cuſtodia reorū. l.

a volet epūs:⁊ ꝓuidebit eidē:
aliū de quo voluerit inquiſi/
b tor:cui etiā ꝓuidebit:et qui/
libet p̄dictoꝝ cuſtoduꝫ ſub ſe
aliū bonū et fidū poterit ha/
c bere miniſtrum. Jn quolibet
d etiā cōclaui eiuſdem carceris
e ſiue muri erūt due claues di/
uerſe:quarū vnā vnus:aliaꝫ
alius tenebit p̄dictorū cuſto/
dū:⁊ eā cum officio miniſtrā
di que incarceratis fuerint
miniſtrāda ſuo poterit cōmit
f tere vel ſubdelegare miſtro.
¶ Porro corā epiſcopo vel
capitulo ſede vacāte et inqui
ſitore p̄dictis vel ſubſtitutis
ab eis cuſtodes ſupradicti
anteq̄ȝ ſuū officiuꝫ exequanꝛ
g iurabūt ad ſancta dei euāge/
h lia corꝑaliter ad ſe tacta ꝙ in
cuſtodia in muratoꝝ et alioꝝ
pro crimine ſupradicto in ſua
i cuſtodia poſitoruꝫ et ponen/
doꝝ : omnē diligentiaꝫ ⁊ ſol
k licitudinem quam poterunt
fideliter adhibebūt:et ꝙ ali/
cui incarcerato nihil vnꝰ in
l ſecreto loqueꝛ quin hoc audi
at alter cuſtos:⁊ ꝙ ꝓuiſionē
quā incarcerati recipiunt ex
ordinatione cōmuni:et illud
quod a parētibꝰ ⁊ amicis vel
alijs ꝑſonis fidelibꝰ offerre/
tur eiſdē:niſi epo ⁊ inquiſito
ri vel ſuoꝝ cōmiſſarioꝝ ordi/
nario refrageꝛ ipſis fideliter
m et abſq̄ȝ diminutione aliqua
miniſtrabūt:nec in his frau/
dem aliquam adhibebunt:et
n idē iuramentū et coram eiſdē
ꝑſonis miniſtri cuſtoduꝫ pri/
uſq̄ȝ ſuuꝫ exerceant officium
exhibebunt. Et quia ſepe con
tingit epiſcopos proprios ha
bere carceres ſibi et dictis in
quiſitoribus non cōes. volu/
mus et diſtricte p̄cipimꝰ : vt
cuſtodes ad incarceratorum
o ꝓ dicto crimine cuſtodiam ꝑ
epiſcopos vel ſede vacāte ꝑ
p capitulū deputādi:⁊ eorū mi
niſtri coram dictis inquiſito/
ribus vel ſubſtitutis ab eis
q p̄ſtent ſimile iuramentū. No
tarij quoq̄ȝ inquiſitionis co/
ram epiſcopo et inquiſitore
r vel ſubſtitutis ab eis iura/
bunt ſuum officium fideliter
exercere : et idem fiet de alijs
s perſonis neceſſarijs ad pre/
dictum officium exequendū.
¶ Uerum quia nimis eſt
graue ad exterminationem :

vi.in prin.ibi nec vni ſed duobus cuſtodia committen/
da eſt:⁊ idē dicimus :⁊ de miniſtris de qbꝫ ſequiꝛ.
a ¶ Prouidebit.eidē de ſuis redditibꝰ: ⁊ nō de ꝓue/
nentuum inquiſitionis officio deputata: vt in extra/
uaga. Bñdicti ex eo ꝙ ·§· vey quia. b ¶ Etiā proui
debit inquiſitor
ſcꝫ de prouentibꝰ
deputati officio.
c ¶ Miniſtrū.
ſi.de ſi.preſby.ꝓ
poſuit in ſi. facit
qꝺ dixi ſuper ru/
brica de offi. cu/
ſto. Jo. an.
d ¶ Cōclaui.cō
cor.de elect. vbi
periculū ·§· in eo
dē.cū ſuis ꝯcor.
e ¶ Diuerſe.ne
vnus cuſtos ſine
altero poſſit ape
rire. Interdū ei
in eadem ſera ha
bent plures ſocij
plures claues vt
qnilibet per ſe:et
aperire et claude
re poſſit:cuiꝰ cō/
trariū hic inten/
dit.
f ¶ Subdele/
gare.qnod alias
nō poſſet: cū ſibi
miniſterium de/
mādeꝛ ſine iuriſ/
dictione : in quo
videꝛ electa idu/
ſtria perſone. de
of.dele.c.ſi.⁊ pu/
to ꝑ hāc lrām ꝙ
in aſſumēdo mi/
niſtro non requi
reꝛ cōſenſus epi
vel inqſitoris.
g ¶ Jurabunt.
ſi. ꝭ. c. cō. de re.
do. c.ij. ver. illi
etiā. de imagi.c.
ij.ſed in illis nihil diciꝛ de corꝑali tactu. h ¶ Ta/
cta.vt no.de elec.vt circa.ver.coram.li.vj. in gloſa.ij.
in corporali iuramento non ſufficit preſentia: ſed req/
ritur tactura euangeliorum. quidam dicunt ꝙ corpo/
rale iuramentum ſatis eſt ꝙ habeat corporis ſenſū et
viſum:facit.xxxv.q.vj.ſi epos.per id quod de poſſeſſi
one diciꝛ ꝙ ibi requiritur actus corporalis: ⁊ cum vi/
ſu transferꝛ.ff.de acq.poſ.l.quod meo ·§· ſi ꝑ vendito/
rem.⁊.l.j ·§· pe.⁊ no.de cōſuetu.c.ij.ſed illud verū cum
tradens ⁊ accidiens hoc intendūt:ſecꝰ ſi poſſeſſio erat
vacua:vt ibi no. Vt ꝭ ſcripſi poſt Jnno.de iureiur.⁊
ſi chriſtus.✠.ꝙ aūt iuramēta q̄ p̄cipiunꝛ a iure:ſicͭ te/
ſtis calūnie veritatis:vel que a iure iudice vel parte ex
neceſſitate deferunꝛ:debent fieri tactis euangelijs:al's
fieri poſſunt ſine tactura.et vide qꝺ no.xxij.q.j.in ſum
ma. Sed videꝛ ꝙ plus obliget corporale:facit.ij.q.v.
quanto.et.c.ſe.C.ſi mino. ſe ma.di.l.ſi alterius. Que/
dam aūt iura dicunt ſimpliciter iurari:quedam corꝑa
liter:quedā ſuꝑ ſancta dei euāgelia:quedā addūt ipo/
rum tacturam:vt hic ⁊.j.q.vij.quotiens.⁊.ꝭ.ca.cō.de
iureiuran.romani.ver.porro.de fri.et maleſi.laudabi/
lem.pater,de primo de iureiur.co.ti.ꝑ totū li.vj.de te/
ſti.preſentium.⁊.c.pe.de exceptio.paſtoralis. qui ma/
ac.poſ.cū in tua.de ſen.excō.ex tenore. De ſcꝺo:de he/
re.ad abolendaꝫ
·§· ſtatuimus.de
ſenten.excom.ve
nerabilibus. de
elec.vbi periculū
·§· his.et.c.vt cir
ca.et.c. procura/
tor.lib.vj. De ter
tio.de pur.ca. q̄/
tiens. apud itali
cos interpreta/
tur cōſuetudo ꝙ
ſufficit quēlibet
librum vel quāli
bet ſcripturā tan
gere: quod ſatis
puto ꝓcedere eti
am vbi de corpo
rali iuramēto ex/
ꝑmiꝛ:non ſic vbi
de tactura euan/
geliorū vt hic et
in concor.
l ¶ Ponendoꝝ.
vbi hoc exprimi/
tur iuraꝛ ſuꝑ fu/
turis. et ſic non
ob.de iureiuran.
c.pe. k ¶ Po
terunt. xxij.q.ij./
faciat. l ¶ Se
creto.ſi.de elect.
vbi periculuꝫ ·§·
nulli.li.vj.cū ſu/
is cōcor. ⁊ de ſe/
creto habeꝛ ꝭ.c.
ꝓxi.de pe.diſt.j.
·§· hoc ꝭ in prin.
⁊ ✠.filia.et de he
re.c.vi.li. vj.nec
ſumiꝛ taꝫ amare
h ✠bum qn alter
cuſtos in abſen/
tia alteriꝰ capitulū alloq̄ poſſit:de nō ſecretis ipis icar
ceratis. m ¶ Diminutione.non ſicut infideles ſerui
entes vel miniſtri q̄ ſemper de eo qꝺ dominis daꝛ deci
mā vel aliā quotā ſubtrahūt:vt no.j.q.j.chriſtus.xlij.
q.j ·§· ij.✠.ſed videte. n ¶ Corā eiſdē.epo vel capitu
lo:⁊ inquiſitore vel ſubſtitutis ab illis. o ¶ Pro di/
cto crimine.de incarcerādis ergo ꝓ alijs criminibꝰ nō
iurant inquiſitori. p ¶ Deputandi.dato ꝭ ꝙ capitu
lum haberet iuriſdictionem ⁊ carcerē non tamē in ſuo
carcere:ſed epiſcopali tales tenebit ſede vacante.
q ¶ Notarij.qui poſſunt eſſe conſtituti in ſacris ⁊ re
ligioſi:quod dic:vt e.ti.vt officium ·§· ad conſcriben/
das.li.vj. r ¶ Jurabunt.ſpeciale ꝓpter magnitudi
nem criminis ⁊ fauorem fidei : alias ſufficere debere t
iuramentum in creatione p̄ſtitum:de p̄ſcrip.ad audiē
tiam.de cuius forma ſcripſi ne cle.vꝛ mo.ſicͭ te.⁊ Spe
cu.de fide inſtrumen ·§· reſtat ver.ſed quero.
s ¶ Perſonis.officialibus nuncijs ad citationes fa
ciendas:et apparitoribus.de quibus.ꝭ.c. proxi.

a prauitatis predicte nō agere qđ ipius cōtagioſa enormitas agēdū reqrit: graue eſt q̃ b ꝙ et dānatione digniſſimuȝ malicioſe in ſontibꝰ eadē imponere prauitatē ep̄o ⁊ inq̄ſitore prefatis ac alijs ad dicti executionē officij ſubſtituendis ab eis in virtute ſancte obediētie: ⁊ ſub interminatione maledictionis eterne p̄cipimꝰ: vt ſic diſcrete ⁊ ꝓmpte cōtra ſuſpectos vel diffamatos de hmōi prauitate ꝓce c dāt: ꝙ malicioſe aut fraudulēter tantā labē: ſeu ꝙ ipſos in executione officij inq̄ſitionis impediat falſo alicui nō imponāt. qđ ſi odij gratie vł amoris lucri aut cōmodi tē d poralis obtētu cōtra iuſticiā e ⁊ cōſcientiā ſuā omiſerint cōtra quēcū̄ procedere vbi fuerit ꝓcedēdū ſup hmōi pra f uitate: aut obtentu ſup eodē prauitatē īpam vł īpedimētū officij ſui alicui īponēdo: euȝ ſup h̄ p̄ſumpſerint q̄quo mō vexare p̄ter alias penas ꝓ qualitate culpe imponēdas eiſdē. ep̄s aut ſuperior ſuſpēſionis ab officio ꝑ trienniū. g alij vero excōicationis ſnīas h eoipſo incurrāt: a qua q̄deȝ i excōicationis ſnīa qui eādeȝ incurrerint: niſi ꝑ romanum pontificem nequeāt: p̄ter q̄ȝ k l in mortis articulo: ⁊ tunc ſatiſfactione p̄miſſa obſolutionis bn̄ficiuȝ obtinere: nullo in hac ꝑte p̄uilegio ſuffragāte. ¶ Alia ſane q̄ circa p̄miſſum inq̄ſitionis officiū a noſtris ſunt p̄deceſſoribꝰ inſtituta: quatenꝰ p̄ſenti decreto nō obuiāt ſacri approbatiōe cōcilij roborata in ſua volu m mꝰ firmitate manere. Idē in codē.

Primo ponēs cōſtitutionis cauſam determinat etatē inquiſitorū. Scđo punit inquiſitores qui p̄textu officij pecuniā illicitis modis extorquent: vel ob delictū clericoruȝ eccłiarū bona cōfiſcāt. Tertio p̄cipit notarijs officialibus ⁊ ſocijs vt hoc facientes rep̄hendāt et ſuperioribꝰ denūciēt ſi ꝓbare poſſunt. Quarto ꝓhibet inquiſitoribꝰ abuſum armorū ⁊ circa quātitatē vel qualitatē officialium. hoc dicit Johānes andree. ca. II.

Nolentes ſplēdorē ſolitū negocij fidei ꝑ actꝰ n indiſcretos ⁊ improbos quorūuis in inquiſitorū heretice prauitatis quaſi tenebroſi fu o mi caligine obfuſcari. hoc ſacro concilio approbante ſta p tuimꝰ nullis ex nunc niſi qui

a ¶ Nō agere. cōcor. de ſimo. nemo. ⁊ qđ ibi no. b ¶ Digniſſimū. idē. ꝟ. lxxxvj. di. c. j. in fi. c ¶ Fraudulēter. falſo alicui nō imponāt qđ ſequit̄. d ¶ Obtētu. vbi ḡ non ꝓpter alterū p̄dictorū: ſȝ forte timore vel ꝓpter vitandū ſcandalū hoc omitterēt: nō eſt locus pene. e ¶ Et cōſcientiā. no. ⁊ ꝙ copulat. cōcor. đ iudi. cum eterni. li. vj. f ¶ Eodem. odij gratie ⁊c. vt. ſ. g ¶ Alij vero. ſcȝ inquiſitores vel ſubſtituti ab eis vel ab ep̄is vel capitulis vacante ſede. h ¶ Eoipſo incurrāt. Hic ptȝ apte ꝙ conſtitutio eccl'ie militātis ligat crimen omnino occultū ad penas ſuſpēſionis ⁊ excōicationis. ad idē. ſ. ea. cōpi. de ſta. mo. c. j. §. q2 vero. ĩ. de penis. c. cupientes. §. q̄ vero. nec turbent̄ aliqui. nā h̄ ideȝ ꝓbat̄ de ſciſma. c. j. ver. omnē. li. vj. ⁊ c. li. de elec. vbi periculū. ꝟ. nulli. ⁊ c. fundamenta. §. ꝙ ſi ſecus. ⁊ c. q2 ſepe. facit eo. ti. ſciāt. ⁊ c. ſe. ⁊ ca. indēnitatibus. §. poſtremo. de offi. dele. ca. fi. §. ps vero. de offi. ordi. c. vl. de iudi. c. ij. ver. ꝓuiſio. de re iudi. c. j. et ij. ad fi. đ homi. ꝓ humani. ver. ſacri. Ad idem antiqua iura: de ſen. excō. porro. ⁊ c. cū nō ab homine. de tēp. or. c. vlti. patebat idē de immu. ec. clericis. li. vj. ver. necnō. ⁊ ex his videt̄ idubitatū ꝙ Arch. habebat ꝓ dubio: ⁊ diſputationi relinquebat: an hereticus omnino occultus ſit excōicatus. Joh. tenet ꝙ ſic. xxiij. q. j. in ſumma. ⁊ in glo. ſe. de pe. di. j. cogitationis. placet etiā Hoſ. et Raynu. in ſūma de here. ad cōtrariū inducit̄. xxxij. di. erubeſcāt. ⁊ qđ ibi no. xxxij. diſ. habuiſſe. l. di. §. ſed illud in fi. ij. q. j. nomen. ⁊ q. v. cōſuluiſti. ⁊ vj. q. j. ſi omnia. xv. q. vj. c. j. ver. non poteſt. xxx. q. vlti. §. his ita. ⁊ c. ſe. xxxij. q. v. c. vl. de ſimo. ſicut tuis in fi. et c. ſe. facit ad hoc: q2 ex voluntate que nō ꝓcedit in actū non ſcandalizat̄ eccleſia. xxiiij. q. iij. deꝰ q̄bus. q̄dā ſunt qui nolunt fateri ꝑ clauem eccleſie ligari poſſe omnino occulta niſi illa ſint expreſſe lege diuina damnata: vt vſura in qua damnat̄ ſpēs occulta: de vſu. conſuluit. Alij dicunt ꝙ ſi factum eſt publicum: ſed occultum q̄s fecerit ligare poteſt eccleſia. v. q. j. quidam. de offi. ordi. ſi ſacerdos. Si vero factū ⁊ faciens ſunt occulta ſecus vt in cōtrarijs: ſed vtriꝗ dicto obuiant iura allegata in prin. glo. quare de plano fateamur ꝙ cōſtitutio militantis eccleſie ligat oino occulta nō tamē nominatim: đ illis iudicat tribunal eccleſie imo ipſa eccleſia inq̄ntum ꝑ hominem iudicat hominē nomiatim: ⁊ inq̄ntū eſt collectio fideliū ligatos ſic occultos habet ꝓ ſolutis. de ſen. excō. a nobis. ij. et ſic loquant̄ contraria. i ¶ Excōicationis ſnīa. de ſuſpenſione nil dicit: quare videt̄ ꝙ ab illa ſuperior poſſit abſoluere. Dic contra: ⁊ ratio illius omiſſionis fuit: quia tēpus habet determiatū. ⁊ vbi ſic determinatū eſt videt̄ ꝙ non poſſit ſuperior abſoluere: vt no. de elec. cupientes. §. ceterū in glo. eſt ergo. ſȝ q̄d ſi tp̄s determinatum non eſſet videt̄ ꝙ poſſit. ex quo ſuperior nō reſeruat. de ſen. excō. nup. nec ꝓhibet: vt. ĩ. de priuil. c. j. ꝟ. ſi qui. facit qđ no. de reg. nō ſolū in fi. li. vj. ⁊ qđ dixi: de ſolu. c. ij. in fi. ſecus ſi reſeruaſſet. de teſt. cā lrīs in fi.
k ¶ Articulo. q̄ caſus ſemp excipit̄. ĩ. c. pxi. de offi. or. paſtoralis. ⁊ vide qđ ibi no. l ¶ Et tūc. ſ. qn̄ in mortis periculo ꝑ ep̄m vel p̄ſbyterū abſoluūt̄. ⁊ h̄ intelligo ſi facultas eſt ſatiſfaciēdi: ⁊ tp̄s h̄ patit̄ al's abſoluetur cū cautione. facit. ĩ. c. pxi. de ſepul. c. vl. de ſen. excō. a nobis. m ¶ Manere. ꝯcor. e. ti. c. vl. in fi. li. vj.

Nolentes. ¶ Diuidit̄ in quattuor partes vt patet in rubro. Scđa. ibi: Inquiſitoribus. Tertia. ibi. Notarij. Quarta. ibi: Porro. Imola. n ¶ Improbos. q̄ dederūt cauſam et merito huic cōſtitutioni ⁊ p̄cedenti. o ¶ Caligine. Eſa. v. in fine. Lux obtenebrata eſt in caligine. p ¶ Ex nunc. ac ſi dicat deinceps: vel forſan voluit papa per hoc. ꝙ hec pars

An eccl'ia liget pctā oia occulta ſeu pctōres delinquentes occul[tos]

Diuiſio

a quadrageſimũ etatis annuʒ attigerit officiũ inquiſitionis b p̃dicte cõmitti inquiſitoribus c ꝛ tam ipoꝝ ꝙ epoꝝ ſeu capituloruʒ ſede vacante ſupra d hic deputatis cõmiſſarijs qui buſcũq; diſtrictiꝰ iniũgentes e f ne p̃textu officij inquiſitiõis g quibuſuis modis illicitis ab h aliquibus pecuniã extorque i k ant: nec ſciẽter attẽtent eccle l ſiarũ bona ob clericoruʒ delictũ p̃dicti occaſione officij fi m n ſco etiã eccl'ie applicare. Q̃d o ſi ſecus in his vel eorũ altero fecerint: excõicationis ſententie eos ſubiacere decernimus p ipſo facto: a qua non poſſint q abſolui p̃terꝙ in mortis articulo: donec illis a quibus ex r torſerit plene ſatiſfecerint de pecunia ſic extorta: nullis pri s uilegijs pactis aut remiſſionibꝰ ſup hoc valituris. Notarij vo et officiales dicti officij: necnõ fratres ꝛ ſocij inq̃ſitoꝝ et commiſſarioꝝ ipſoruʒ qui dictos inquiſitores aut t cõmiſſarios ſecrete nouerint v talia cõmiſiſſe: ſi indignationẽ dei et apoſtolice ſedis vitare voluerit ꝛ offenſaʒ: ipos x grauiter arguere et corrigere y ſtudeant in ſecreto: ꝙ ſi talik z ea ſciuerit: vt ea ꝓbare valeant ſi ſit opꝰ; hec p̃latis inq̃ſitorũ ꝛ cõmiſſarioꝝ eorundem ad q̃s id ptinebit nũciare ſollicite debeant: q̃ equidẽ p̃lati inq̃ſitores ꝛ cõmiſſarios p̃dictos reos inde repertos ab a officijs amouere et amotos

cõſtitutionis ſtatim ligaret a tempe promulgationis nõ exceptatio lapſu duoꝝ mẽſiũ. de quo dixi in ꝓemio nõ quo ad hoc ꝙ cõtrafaciẽtes hoc ignorãtes obligati eſſent ad culpã: ſed quo ad hoc vt cõtrafactũ non valeret: prius vero datos afficere nõ intendit. a ¶ Quadrageſimũ. con. xx. q. j. ſcrimonia les. et ẽ mirã dũ ꝙ i inq̃ſitore maior etatis maturitas req̃rit ꝙ in epo q̃ tamen inquiſitor eſt. et eſt ſi. de elect. nemo deinceps. li. vj. et hoc eſt de arbitrarijs: de quibꝰ n̄ cogimur reddere rõneʒ vt ſcꝓſi de reſcrip. ſi qñ. b ¶ Cõmitti. ꝑ p̃latos ꝓnunciales vel miniſtros illoꝝ ordinũ qui bꝰ deputatio talũ a ſede apoſtolica eſt cõmiſſa. Idẽ puto de inquiſitoribus ab epiſcopis vel capitulis ſede vacante: vt hi quibus cõmittãt habere debeãt hãc etatẽ. Sed quid ſi cõtra fiat: certũ eſt ꝙ puniendi ſunt cõmittentes trãſgredientes hoc p̃ceptũ. ꝛ vide qd̃ nota. de elec. generali. §. illos. in vl. glo. li. vj. Et licet hic non apponat̃ decretũ. videt̃ tñ ꝙ nõ valeat cõmiſſio. ꝓ ꝛ cõtra d̃ elec. licet canõ. li. vj. ꝛ vide qd̃ ibi no. i glo. ij. c ¶ Ipoꝝ. cõmiſſarijs qd̃ ẽ. ꝭ. ꝛ ꝑ h̃ ꝛ ꝑ. c. ſ̃. pxi. i gl. ij. ſoluit̃ qd̃ oli dubitabat̃: an inq̃ſitores poſſẽt cõmittere vices ſuas: ꝛ videbat̃ ꝙ nõ: q2 decre. vt cõmiſſi in p̃n. e. ti. li. vj. permittit vt cõmittãt citatiões ꝛ ſniaꝝ denũciationes (ꝗ alia ꝓhibent̃. C. de ꝓcura. maritꝰ.) vltra illa ꝗ pmiſſa cõmittere nõ poterãt: de trãſla. c. ij. fac de offi. dele. c. vl. §. vices q̃ʒ. vbi etiã ꝯſeruator nõ cõmittit niſi illa duo. videt̃ em̃ electa iduſtria ꝑſone. de offi. dele. c. vl. ꝛ. c. is cui. li. vj. Cõtra: q2 ſiue ordinariã ſiue delegatã iuriſdictionẽ inq̃ſitor habeat cõmittere põt. Primũ ptʒ. Secũdũ. ſ. cũ ſ̃z delegatꝰ: qd̃ videt̃ veriꝰ ꝑ decre. ꝑ h̃ e. ti. li. vj. ꝓ ꝛ ꝯ. e. ti. ne aliq̃. eſt tñ delegatꝰ principis: et cũ iuriſdictione: non cũ miniſterio tm̃: ergo committit ita ſernatur: dant ergo inquiſitores cõmiſſarios quos vocamus vicarios vel ſubſtitutos. ſ̃. e. c. proxi. §. porro. ꝛ §. notarij ꝛ §. verũ. Ad decre. vt cõmiſſi reſpondet̃ ꝙ nõ loquit̃ negatiue: ſicut illa q̃ loquit̃ de cõſeruatore. ſ. ꝙ nõ poſſint niſi illa duo committere: ſed loquitur affirmatiue. ſ. ꝙ illa duo committere poſſint: ꝛ d̃ illis forte dubitabat̃ quaſi ante citationeʒ non eſſet ꝑpetuata iuriſdictio: ꝛ ꝑ diffinitiuã eſſet fructus ſuo officio. Ad p̃mũ. de offi. dele. paſtoralis. §. i. ad ſcd̃m. e. ti. in lr̃is. d ¶ Cõmiſſarijs. de epiſcopis loqui non videt̃. ꝛ ideo licet etiã epi ab his deberent abſtinere: pena tamẽ que ſequitur non habet locum in illis. concor. ꝭ. ver. notarij. voluit ergo dignitati deferre. de offi. deleg. c. ij. li. vj. e ¶ Pretextu. vbi ꝗ non eo p̃textu illicite exigit licet

[…]inquiſi/ […]poſſit cõ[…]ttere vi/[…] ſuas

Ad.

malefaciat: nõ tamẽ eſt locus pene. f ¶ Officij. ꝛ ſic committit crimen concuſſionis. de q̃. j. q. j. ad fi. xxiij. q. j. ꝛ. c. ij. in fi. ꝛ. c. militare. ꝛ de imu. ec. q2 plerique. tũ tales abſolui permittit reſtituendo ſimplum tantũ. cũ tñ cõcuſſor ſoluat q̃druplũ. xviij. di. q̃m in fi. xiiij. q. v. n̄ ſane. Dic̃ Stepha. ꝙ h̃ nõ negat iſtos poſſe puniri tãꝙ cõcuſſores. de pena. concuſſoris. no. in. c. militare. alle. in glo. g ¶ Illicit̃. penas pecuniarias applicandas officio n̄ ꝓhiber ipoui ꝛ exigi: ſʒ illicitas exactiones fieri. ff. d̃ offi. pſi. illicitas i p̃n. de ſimo. in tãtũ. ꝛ. c. audiuimꝰ. et c. ſe. h ¶ Pecuniam. intelligo large. j. q. iij. ꝑ totũ. i ¶ Scienter. ig2 ãt̃ ꝗ non tenet hec pena. ſi. ſ̃. ea. cõpi. de conſang. et affini. c. vno. k ¶ Eccleſiaꝝ. De bonis ꝗ clericoꝝ ꝓprijs nõ ꝓhibet: ꝛ ꝑ h̃ dico ꝙ ſi monachus p̃eſſet eccleſie ꝙ etiã eorũ q̃ acq̃ſiuit intuitu ꝑſone applicatio iſta fieri nõ poſſet: cũ em̃ ipediẽte ꝓfeſſione ſibi nõ poſſit acq̃rere: ꝛ ſic acq̃ſita pꝰ poſſeſſionem adeptã ſint eccl'ie. xviij. q. j. c. vno. de p̃uil. cũ olim. ij. ꝗ etiã in illis ẽ locꝰ ei qd̃ h̃ d̃z q̃d tñ in q̃dã inq̃ſitoris cõſilio aute hãc ꝯſtõnem clamare nõ ꝓfuit. l ¶ Delictũ. de reg. iur. delictũ cũ ſuis ꝯcor. li. vj. m ¶ Eccleſie. multominꝰ ſibijp̃is officialibꝫ vl' fiſco ſeculari: cui al's applicata ſũt ipo iure bona laicoꝝ dãnatoꝝ: de here. c. ti. cũ ſm. li. vj. ꝛ vide qd̃ no. de ꝯceſ. p̃ben. q2 diuerſitaſ tẽ. ꝛ qd̃ ibi dixi ſup glo. antepe. n ¶ Applicare. ideʒ ꝯbũ de p̃ben. c. iij. ꝓbat̃ aũt e. ti. excõicamꝰ in p̃nci. vbi bona clericoꝝ dãnatoꝝ diuidi iubent̃ inter eccl'ias a q̃bꝫ bñficiati ſũt. o ¶ In his. duobꝫ ꝓxime dictis ſcʒ de pecunia extorquenda: ꝛ de bonis eccleſie cõfiſcãdis: primuʒ enim caſum. ſ. de etate includi nõ puto qd̃ patet per ſequẽtia ibi: donec illis ꝛc̃. p ¶ Abſolui. ꝑ ordinarios cũ ſibi non reſeruet: de ſen. excõ. nuper. q ¶ Articulo. ſ̃. c. pxi. in fi. r ¶ Satiſfecerint. ſi habẽt: vñ al's vero paupertas excuſat: de vſu. cum tu. de rap. c. ij. ꝛ vide qd̃ no. de ver. ſig. ex ꝑte. j. in fi. iiij. glo. s ¶ Remiſſionibꝫ. ꝯcor. de cenſi. exigit. ad finem. de reſcrip. ſtatutum circa fi. li. vj. et vide quod ibi no. t ¶ Cõmiſſarios. nil dicit de epis: vt etiã. ſ̃. dixi. ꝛ facit. ꝭ. ꝯbũ p̃latis. v ¶ Talia. in alijs ꝗ nõ habet locũ qd̃ ſequit̃. x ¶ Corrigere. quantũ in eis eſt vel. i. corripe qd̃ poſſunt: ſʒ non corrigere: manꝰ cõprimere poſſunt: ſed non animũ mutare. xlvij. di. §. neceſſe in fine. Io. an. y ¶ Secreto. ij. q. j. ſi peccauerit. z ¶ Valeant. alias taceãt. ij. q. vj. plerũꝙ. Io. an. a ¶ Amouere. licet prelatus inquiſitoris. ſ. prouincialis illuʒ ab officio remouere poſſit: vt hic patet: iuriſdictio tñ inq̃

ſtroris non ab ipſo prelato: ſed a papa immediate de/pendet: vt ſol⁹ act⁹ cōmittēdi vel remouēdi pendeat penes illū: ⁊ hec patent in ꝑuilegijs officij: ex quo ſequit̃ ꝙ corrigere vel alterare non poſſet facta ꝑ illū virtute officij: ſed illā amotū puniat: vt hic. a ¶ Teneant. nō dicit poſſint.

natus eſt ex deo non peccat. Sȝ Hieronymus contra Jouinianū plene huic auctoritati reſpōdet: de pe. diſt. ij. ſi enī inquit. ꝓbans in multis auctoritatib⁹ hominē etiā ꝑfectum in via vel in hac vita peccare poſſe. illud idē ꝓbās exemplis Dauid Salomonis Joſue Petri ⁊ alioꝝ p̄electoꝝ q̄ in via peccauerunt. Jo. an. Hiero

b ¶ Predictos. notarios officiales ⁊ ſocios. Jo.
c ¶ Quibus. ordinarijs locoꝝ.
d ¶ Preferāt. de ſta. re. c. vlti. de cleri. egro. c. vno. §. ſi autem. li. vj.
e ¶ Conceſſiōe. facta per priuilegia officij: vt habere poſſit officiales armatos.
f ¶ Exequēda. ſint enī tales qui velint et poſſint officio deſeruire. ſi. de p̄ben. ſuper inordiata. de cle. nō reſiden. c. iij. ⁊. iiij.

alias punire debite ſeu corri/a gere teneant. ¶ Prelatis autē inquiſitorū id negligentib⁹ agere p̄miſſa omnia nun/b ciari ꝑ p̄dictos locoꝝ ordina/c rijs volum⁹ quibus vt ea in/d apoſtolice ſedis noticiā preferāt: in virtute ſancte obedientie diſtricte p̄cipim⁹ ⁊ mandamus. ¶ Porro inq̃ſitorib⁹ ipſis diſtrictius inhibemus: vt nec abutant̃ q̄modolibet e cōceſſione portationis armorū: nec officiales niſi ſibi neceſſarios habeant tales qui ſe cōferāt ad ſua cum inquiſi/f torib⁹ ip̄is officia exequēda:

Idem in eodem. **Dānat ſectā beguardorū ⁊ beguinaꝝ alemanie: ⁊ octo ipſius errores. excitans dioceſanorū et inquiſitoꝝ officium contra illos. h. d. Jo. an ca. III**

Diuiſio ¶ AD noſtrū. ¶ Prio ponit ſectā ⁊ errores. Scd̄o ibi: Cū aūt illa damnat. Tertio excitat ibi: Porro.

AD noſtrū (q̄ deſideranter in votis gerim⁹: vt fides catholica noſtris ꝓſperet temporib⁹: et prauitas heretica de finib⁹ fideliū extir/g pet) nō ſine diſplicentia gran/h di puenit auditū: ꝙ ſecta quedam abominabilis quorundā hominū malignorum qui beguardi: et quarundā infi/i deliū mulierum que beguine vulgariter appellant̃ in re/k gno alemanie: ꝓcurante ſatore maloꝝ operū dānabiliter inſurrexit: tenens et aſſerēs doctrina ſua ſacrilega et ꝑuerſa inferius deſignatos l errores. Primo videlȝ ꝙ homo in vita p̄ſenti tantum et m talē ꝑfectionis gradū poteſt acquirere ꝙ reddet̃ penitus n īpeccabilis: ⁊ amplius in gra/o tia ꝓficere nō valebit: nā vt dicūt ſi q̇s ſemꝑ poſſet ꝓfice/p re: poſſet aliq̇s chriſto perfe/q ctior inueniri. Secūdo ꝙ ieiunare nō oportet hominem

g ¶ Diſplicentia. ſi. ſ. ea. com. de cenſi. ad nrm.

o ¶ Non valebit. Auguſti. ad Hier. p̄dicēs ꝙ charitas in q̄buſdā ē ꝑfecta in q̄buſdā īꝑfecta: ſȝ ꝑfectiſſima i hac vita haberi non poteſt: de pe. diſ. ij. charitas. in q̄buſdam facit. c. di. ſi quis tn̄. Dicebat enī pſalmiſta: Ambulabāt de virtute in virtutē. ⁊ Apoſtoli Luc. xvij. in p̄n: Auge nobis fidē que plene videas de pe. diſt. ij. dum ſanctā. Hier

Secta h ¶ Secta. ſcribit̃ ꝑ. c. ⁊ nō ꝑ p. ⁊ dicit̃ a ſeco ſecas: alij ꝙ a ſequor ſequeris: ⁊ eſt ꝓprie habitus animorū ⁊ ꝓpoſitū in malo circa falſam diſciplinā: inde tales dicunt̃ ſecti. i. ſeparati ⁊ diuiſi ab vnitate fidei ⁊ eccl'ie: tamen interdū ſumit̃ in bona p̃te. C. de pac. l. vi. in fi. per p. ſcripta deſignat clauſuram. ſ. ea. cō. de ſta. mo. ne in agro. poſt p̄ncipiū. i ¶ Beguine. de quibus. ſ. ea. cō. de re. do. c. j. k ¶ Satore. i. ſeminatore diabolo. ſ. de elec. licet. de eu itanda. in prin. ⁊. ſ. e. cō. de ſepul. dudū. poſt p̄n. l ¶ Primo videlicet. ſcio ꝙ expedit textū cuicunq̄ facultati cōueniat ꝑ glo. aperiri. Idem puto dicere ꝙ in declarādis infraſcriptis erroribus loquar aptius mero canoniſte: q: in ſacra pagina licet modicā ſtudui ſub ipſius excellentiſſimo doctore magiſtro Jo. de parma ordinis p̄dicatoꝝ: per cuius doctrinā deo duce iſta clareſcent: hoc dixi vt ꝓlixitati parcatur. m ¶ Gradū. vide qd̓ no. de pe. diſt. ij. radicata. §. hec q̄dē charitate in. j. ⁊. ij. glo. ⁊. xlvij. di. omnes. in fine. n ¶ Impeccabilis. Si hoc intelligeret̃ de dei potentia abſolute catholice dictū eſſet ꝑ eam reddi poſſe quem impeccabilem: ⁊ hoc ꝑuilegiū glorioſe virgini Marie credit̃ datū eſſe diuinitus: dicere autē hominē hoc poſſe ſm legem cōem: q̄ deus ſanctis dona gratie ſue diſpenſat: hoc eſt hereticū. Nā ſm legem cōmunē nullus poteſt impeccabilis fieri: niſi per dei beatificā viſionē: qualis ſolū poſt hanc vitā dat̃ beatis: vt. ſ. dicet̃. ⁊ etiā dicit Tho. parte. j. q. c. ar. ij. forte mouebātur iſti auctoritate Jo. in epiſtola. j. c. iij. ibi: Omnis qui

p ¶ Perfectior. Hoc eſt falſū minus enīȝ ꝑ augmentum poteſt venire ad quantitatem maioris in his que habent quātitatē vnius rationis. facit de priuilegi. ex ore ver. porro. ſed gratia alterius hoīs ſe habet ad grām chriſti ſicut virtus particularis ad vniuerſalem: vnde ſicut virtus ignis quātūcūq̄ creſcat nō poteſt equari virtuti ſolis: ita gratia hominis quātūcūq̄ ꝑfecti non poteſt equari ꝟtuti ⁊ gratie chriſti: vt etiā dicit Thomas. iij. p̃te. q. vij. arti. xj. in fi. nō eſt ergo facienda eq̄tio finiti ad infinitū: facit de ſum. tri. dānam⁹. ver. cuȝ ergo in fi. Th q ¶ Secundo ꝙ ieiunare. hoc eſt hereticū. ꝯſtat enī ꝙ ꝑfectio q̄ntūcūq̄ magna in hac vita ordinē eccleſie nō ſubuertit ſȝ ꝑficit: ſȝ q̄diu manet ordo eccleſie manet obedientia inferioꝝ ad ſuperiores ſic ſeȝ ꝙ eoꝝ p̄ceptis obedire tenent̃. xciij. diſt. per totum. de ma. ⁊ obedi. ꝑ totū. ergo per nullū gradum perfectionis abſoluit̃ a p̄cepto ieiunij: vel alijs p̄ceptis eccleſie. vt dicā. ſ. ꝟ. ꝓxi. qui tamen teneant̃ ad ieiunia eccleſie ſcripſi de obſer. ieiu. ſuꝑ rubrica. ⁊. c. iij. in fine. Paul⁹ ergo qui perfectiſſimus fuit: per ieiunia ⁊ corporalia exercitia caſtigabat corpus ſuū dicens: Caſtigo corp⁹ meū. ⁊c̃. j. ad Corinth. c. ix. in fine. et de peni. di. ij. ſi enī ver. paulus. ſȝ ꝓ iſtis faciebat Luce. v. ibi: Non poſſūt filij ſponſi ieiunare q̄diu cum ipſis eſt ſponſus. Sed ſponſus eſt cum ꝑfectis ſpiritualiter illos inhabitās. Matth. vlti. Vobiſcum ſum vſq̄ ad conſumationem ſeculi. ergo ꝑfecti ad ieiunia eccleſie non obligant̃. Sȝ ad hoc reſpōdet̃ tripliciter. primū ſm Jo. Chryſo. illud intelligit̃ de diſcipulis qui adhuc imbecilles in corporali preſentia chriſti magis erant fouendi dulcedine q̄ exercendi: auſteritate ieiunij. Vel ſm Hieron. illud Hiero

de ieiunio veterū obſeruātiaꝝ: quaſi per id innuat do/ minus apoſtolos non detinendos in veteribꝰ obſeruā tijs quos ꝑfundi oportebat gratie nouitate. Vl tertio ſm Aug. illud intelligit de ieiunio qd ptinet ad hu/ militatē tribulatiōis: vñ vbi Lucas dixit: filij ſpōſi ie iunare: Matth. ix. c. dixit lugere: hoc nō ꝯuenit ꝑ/ ctis: qbus conue nit ieiunium cuꝫ gaudio mentis ī ſpiritualia ſuſpē ſe. et de hoc Tho mas ſecunda ſe/ cunde. q. cxlvij. ar. iiij. in fi.

a vel orare pꝰꝙ gradū ꝑfectio/ nis hmōi fuerit aſſecutꝰ: qꝛ b tūc ſenſualitas ē ita perfecta ſpiritui ꝛ rōni ſubiacet ꝙ ho/ mo poteſt libere corpi conce/ c dere quicqd placet. Tertio ꝙ illi qui ſunt in ṗdicto gradu perfectionis ꝛ ſpiritu liberta tis nō ſunt humane ſubiecti d obedientie: nec ad aliq̄ prece/ e pta eccleſie obligant: quia vt f aſſerūt vbi ſpūs dñi ibi liber/ g tas. Quarto ꝙ hō pōt ita fi/ nalē btītudinē ſm oēm gduꝫ ꝑfectiōis in ṗſenti aſſequi ſic h eam in vita obtinebit beata.

a Orare. hoc eſt falſum: nā ho mo quātūcunqꝫ in ſtatu vie ꝑfectꝰ habet orare: vt diuina virtute ꝑſeue ret in illa ꝑfectione: ad quā ꝑſeuerantiā ꝟtus ꝓpria ñ ſufficit: vñ oībus viatoribus q̄ntūcunqꝫ perfectis di/ cere incūbit ex dei precepto Matth. vj. Et ne nos in/ duces in tentationē: ꝛ reliqua cōtenta in orōne dñica. hoc dicit Aug. in lib. de ꝑſeuerantia. Conſtat etiam ꝙ multis dat gratia: qbus non dat ꝑſeuerantia in gra/ tia: nec neges ꝑ hoc illā grām: habebāt eñi ꝑ illā ꝙ ꝑ/ ſeuerare poterāt. Itē illa inchoata eſt quātū ad men/ tem / ſꝫ nō cōſumata q̄ntū ad carnē: qd ṗus erit in pa/ tria: vbi nō ſolū ꝑſeuerare poterit: imo nō ꝑſeuerare ñ poterit: ꝛ hoc ꝑ Tho. j. ſcde. q. cix. ar. vlti. Item q̄ntū cūqꝫ in via ꝑfectus habet orare ꝓ beatitudinis adepti one quā nondū habet: ſic Pſal. xxvj. Vnā petij a dño hāc requiram: vt inhabitez in domo domini. Vñ chri ſtus inquātū homo orauit pro corporis gloria ꝛ ſimi/ libus dicēs Jo. xvij. Clarifica filiū tuū ꝛc. ꝛ de h etiā quomodo chriſto cōueniebat oratio. Tho. pte. iij. q. xxj. ar. iij. de oratione aūt ſatis ſcripſi. ſ. ea. copi. de re/ lig. c. vno ad fi. b Senſualitas. que eſt vis anime appetens deſiderabilia corpori ꝛ refutans nociua: et hanc dicimus animā ſenſitiuam: de qua ſatis dixi. ea. compi. de ſum. trinita. c. vno. ij. rñſo. e Placet. di/ cunt iſti licere quodlibet. iiij. diſt. deniqꝫ in fi. Alex. et Dydimū. Ea que volūtas ſibi vendicat honeſtate ple rūqꝫ negamus admittere. dedit nobis multas natura [Ou]idius blanditias: quas plerunqꝫ virtus cohibet. Ouidius epiſtolaruꝫ. Eſt virtus placitꝭ abſtinuiſſe bonis: facit jq. j. aliud. et. q. iij. quid ergo. Tertio. ꝙ ꝛc. d Obediētie. reprobat. d renū. niſi ꝟ. ſꝫ dices. de re gu. licet. et peccatum paganitatis incurrit: qui cū chri ſtianum ſe aſſerat ſe. apoſto. obedire contemnit. lxxxj. diſt. ſi qui ſunt in fine. quod intellige: vt no. xix. diſtin. nulli fas. et de elec. generali. §. illos. li. vj. e Ec/ cleſie. Hec ſunt omnino heretica et contraria illi arti/ [vn]a ꝑnci culo fidei: vnam ſanctam catholicam eccleſiam. Con/ [pe] ecclie ſtat enim eccleſiam ideo vnam: quia in vniuerſali ec/ cleſia eſt vnum caput ſuppremum: cui omnes de eccle/ ſia obedire tenentur ſcilicet pape: hoc illo ſtatuente: perſquem reges regnant: et legum conditores iuſta de cernunt. Prouer. viij. Eſt enim eccl'ia militans exem/ plata diuinitus a triumphante dicente Johan. in Apoca. xxj. in princi. Vidi hieruſalem ſanctam nouaꝫ deſcendentē de celo ꝛc. Et Moyſi dictum eſt Exod. xxv. in fine: ꝙ omnia faceret ſm exemplar ſibi monſtra tum in monte. Cum igitur in eccleſia triumphante ſit vnus ṗnceps ſupmus cuius obedientie tota ipſa eccle ſia ꝑfectiſſime eſt ſubiecta. ſ. deus: neceſſario ſequit co/ ti militanti vnū ſupmū ṗncipē ṗſidere. ſ. papā: cuius ṗceptis oēs obedire tenent: ꝛ hoc eſt de neceſſitate ſa/ lutis: vt in extraua. Bonifa. vnā ſanctam. ꝛ fortius in his qui ſunt ꝑfecti. xxij. q. ij. ne quis. Inde ṗdictū fuit Johel. j. Congregabunt filij iuda et filij iſrael pariter et ponent ſibi ca put vnum. ꝛ Jo han. x. Fiet vnuꝫ ouile et vnus pa ſtor. de bap. licet. et. j. de ſenten. ex/ cō. c. j. cum ꝯcor. 2. Corinth. 3 hanc obedientiā ꝓbat naturalis rō: Sic eñi opa/ tiones rerum na turaliū ꝓcedunt ex naturalibꝰ po tētijs: ita opera/ tiones humane ꝓcedunt ex humana volūtate. oportu/ it aūt in naturalibus: vt ſuperiora mouerent inferiora ad ſuas actiones ꝑ excellentiā naturalis ꝟtutis collate diuinitus: ſic oportet in rebus humanis ꝙ ſuperiores moueāt inferiores ꝑ ſuā voluntatem ex vi auctoritatis diuinitus ordiate: vt ſatꝭ ꝓbat Tho. ſcda ſcde. q. ciiij. ar. j. Iſtoꝝ aūt ſuprioꝝ mouentiū vnus eſt ſupmus vt ṗdixi. Oēs igit ſunt ſubiecti monitiōi illiꝰ ꝛ ſūt in illo quaſi membra de mēbro ꝛc. de elec. ſignificaſti. ꝙ alle/ gant iſti nō ob. vt ſtatiꝫ dicam. f Libertas. ij. ad Corinth. iij. xix. q. ij. due ſunt in fi. et hoc intelligit de li bertate a ſeruitute peccati non a ſeruitute qua viri q̄n/ tumcūqꝫ ꝑfecti ſunt aſtricti ṗlatis eccleſie vel ſeculari bus principibus: nam virtus qua homo ſubijcitur ho mini ad corpus ꝑtinet nō ad aīam q̄ manet libera: licet ergo in via ꝑ chriſti grām a defectibus anime libere/ mur: nō tñ a defectibꝰ corꝑis: qd patet ꝑ Apoſtolū ad Rom. viij. Filij ergo dei per gratiam: licet ſint liberi a ſpirituali ſeruitute peccati: non tamen a corporali qua eccleſiaſticis vel temporalibus dominis ſunt aſtricti: vt dicit glo. j. ad Timoth. vj. Illi quicunqꝫ ſub iu/ go ꝛc. g Quarto ꝙ homo ꝛc. h Beata. hoc eſt falſū: qꝛ vt. ſ. dixi in via huiꝰ ꝑegrinationis chari/ tas quātūcūqꝫ ꝑfecta deſeri pōt: ſed nō in patria. et vi/ de quod no. de pe. di. ij. in ſūma. ꝛ di. iiij. ſi ex bono cir/ ca mediū in glo. vnde Ouidius. ꝛ facit Prouer. xxiiij. Ouidius de pe. diſt. iij. ſepties. vnde apls. j. ad Corinth. xiij. in in metha. fi. Videmus nūc per ſpeculum in enigmate: tunc autē facie ad faciem. Circa hoc autem ſciendum ꝙ hō mor/ talem vitam agens etiā ꝑ dei potentiam abſolutā non videtur poſſe obtinere omnē gradum perfectionis bea tifice loquendo de beatitudine accidentali. Ratio qꝛ ad illius beatitudinis perfectionem pertinet perfecta impaſſibilitas et glorificatio: que propter contradictio rum cum eius paſſibilitate ſtare non poteſt: ſm etiam legem cōmunem qua deus beatificat homines: nullus poteſt eleuari a deo ad ſue eſſentie beatificam viſionē: niſi totaliter moriat ſicut cōiter eſt de animabus nunc beatis: vnde Exo. xxxiij. Non videbit me homo et vi/ uet. Vel niſi ſic abſtrahat a ſenſibus corporis ꝙ neſci at an ſit in corpore vel extra corpus ſicut accidit Pau lo: vt. j. dicā. ꝛ de hoc Tho. pte. j. q. xij. ar. xj. ſed dicere hominem per dei potentiam abſolutam: et ipſius pri/ uilegium ſpeciale poſſe finalē beatitudinē conſequi ſm omnē gradū beatifice ꝑfectionis: quantū ad eſſentialē beatitudinē q̄ ꝯſiſtit in ꝑfecta viſione diuīe eſſentie: ꝛ ſm q̄ſdā in perfecta dei dilectione fruitione. ſm docto meū catholicū ē ꝛ inducit illud Auguſt. xij. ſup Gene.

ſēm ad litteram: ⁊ in libro de videndo deū ad Pauli/ nam dicentis: ꝙ Moyſes ex dei priuilegio ſpeciali ad huc mortalē vitā agēs deū ꝑ eſſentiā vidit tanq̄ꝫ futu rus iudeoꝝ doctor: vñ Numeri. xij. de ipſo palam: Vi dit deū ⁊ non ꝑ enigmata: ⁊ facie ad faciē allocutꝰ eſt eū. Exod. xxxiij. viij. q. j. Moyſes vbi de h. ⁊ Paulus idem priuilegium habuit tanq̄ꝫ futurꝰ doctor gentiuꝫ: vnde dicit. ij. ad Chorinthi. xij. ſe raptuꝫ in paradiſuꝫ dei. Conſtat autēꝫ intelligentibus ſm

Quinto ꝙ quelibet intelle/ ctualis natura in ſeipſa natu raliter eſt beata: quodqꝫ ani/ a ma non indiget lumine glo/ rie ipſam eleuante ad deū vi/ dendum et eo beate fruendū. Sexto ꝙ ſe in actibus exerce b re virtutū eſt hominis imper fecti ⁊ perfecta anima licētiat c a ſe virtutes. Septimo ꝙ mu lieris oſculum cuꝫ ad hoc na tura non inclinet eſt mortale peccatū. Actus autem carna lis cuꝫ ad hoc natura īclinet

eū ꝙ oēm ꝑfectionē beatifice viſionis ⁊ fruitionis pu re creature poſſibilē potuiſſet deus eis cōferre ⁊ cōica re ꝑ ſuā potētiā abſolutā. alle. Tho. iiij. ſen. di. xlvj. ar. vij. Quito ꝙ ⁊c. a ❨ Nō indiget. q̄ſi h poſſit ſua naturali virtute: hoc expſſe eſt hereticū ⁊ reprobatum de ꝯſe. di. iiij. c. vi. ⁊ ibi ſoluit qđ opponit de libertate arbitrij. ⁊ eſt ꝯ doctrinā Apoſtoli. ad Ro. vj. Gratia dei vita eterna. i. beatitudo ꝑfecta. huiꝰ rō eſt: quia il/ lud: qđ eſt ꝓpriū ſuꝑioris nature nō pōt natura inferi or aſſequi niſi ꝑ actionē ſuꝑioris nature: cuiꝰ illud eſt ꝓpriū: ſicut nec aqua pōt fieri calida niſi ꝑ actionem ignis: videre aūt deū ꝑ eſſentiā in quo ꝑfecta beatitu/ do cōſiſtit: ſoli deo eſt ꝓpriū. nulla igit̃ natura intelle ctualis pōt deum ꝑ eſſentiam videre niſi deo hoc faci/ ente: ꝓpt̃ ꝙ dñs Jo. xiiij. Qui diligit me diliget̃ a p̄re meo. ⁊ ego diligā eū ⁊ manifeſtabo ei meipm̄: et vide qđ dixi. ī. ea. co. de magi. c. j. in prin. in glo. per quam.

Sexto ꝙ ſe ⁊c. b ❨ Imꝑfecti. Ad hmōi itelligēti/ am ſciendū ꝙ Macrobiꝰ ſuꝑ ſcđo ſomnio Scipionis dic̃: ꝙ Plotinꝰ inter phīe ꝓfeſſores cū Platone maxie diſtinguebat duo genera moraliū virtutū: quā diſtin/ ctionem approbant theologi. Quedā eīm ſūt modifica tiue paſſionum inſurgentiū in ſenſualitate hominis: vel actionū occurrentium homini: ſicut temperantia modificat delectationes exiſtentes in cibis ⁊ venereis: fortitudo: timores ⁊ audacias que ſūt circa ꝑicula mor tis: ⁊ ſic de alijs. Et iſte dicunt̃ purgatorie: q͛ ſūt ho/ minū nondū purgatoꝝ a paſſionū inſultibꝰ: ⁊ ꝑ cōſe/ quens nō ſūme ꝑfectoꝝ ſꝫ ad id toto conatu tendētiū. Alie ſunt nō regulātes paſſiōes ſenſualitat̃: ſꝫ ſolū te nentes aiam hoīs in deo ⁊ in ſūma ꝑfectione: vt ſi tē/ perantia terrenas cōcupiſcētias ignoret: fortitudo paſ ſiones neſciat: prudentia ſolis diuinis intendat: iuſti/ cia mentē cum deo ꝑpetuo federe teneat: ⁊ he virtutes dicunt̃ anime purgate q͛ ſunt ſolū hoim totaliter pur gatoꝝ a paſſionū moleſtijs: qđ eſt ſolū beatoꝝ vl̓ pau ciſſimoꝝ in hac vita ꝑfectiſſimoꝝ. Huic cōuenit qđ di cit Augꝰ. xij. de trinitate. Qđ nūc agit iuſticia ī ſubue niēdo miſeri: qđ prudētia in p̄cauēdis inſidijs: qđ for titudo ī p̄ferēdis moleſtijs: qđ tꝑantia ī coercēdis dele ctatiōibꝫ prauis ibi nō erit vbi nil mali erit: ſed iuſticie erit deo regenti ſubditum eſſe prudentie nullum bonū deo proponere vel equare ei fortitudinis firmiſſime co ercere: temperantie nullo affectu noxio delectari: ⁊ per hoc patet hoc ſuſtinere poſſe: ꝙ anima perfecta perfe/ ctione patrie vel ſumma perfectione: q̄ꝫ pauciſſimi ha buerunt in via: licentiat virtutes has quantū ad actū q͛ habēt alios actꝰ ſpē: ab his q̄ inuiatoribꝰ inueniūt̃ ſꝫ nō licētiat in quo ad habitū: immo tūc ꝑfectiſſime il las habet. Nā habet charitatē in ſūmo ⁊ ꝑ ꝯñs oīes

Macrobiꝰ
Plotinus

Virtutes purgatorie et virtutes aie purgate

Auguſtinꝰ

habitus ṽtutū moraliū. Vñ aplꝰs. j. ad Corinth. xiij. Charitas patiēs ē: benigna eſt ⁊c. ⁊ facit de pe. diſt. ij charitas. ij. Hoc viſo ſciendū ē ꝙ dicere iꝑfecti homis eſſe ſe exercere in actibꝫ ṽtutū moraliū reꝑmēdo. ſ. im/ petū paſſionū ꝑ iudiciū rōnis ⁊ imꝑiū volūtatis: h ē bene dictū ſi ſū/ mamꝰ imꝑfectuꝫ ꝓ nondū haben te ſummā ꝑfecti/ onē vt priꝰ dixi: qualē. ſ. habent beati in patria: ⁊ qualeꝫ habue/ rūt pauciſſimi in hac vita. ſ. chri/ ſtus: beata vir/ go: primi paren/ tes in ſtatu innocentie: ⁊ forſan alij ex priuilegio ſpeci ali. Sed ſi ſumamus imꝑfectū ꝓ vitioſo vel carente ꝑ fectione neceſſaria ad ſalutē: h eſt hereticū. Aplꝰs eīm q̄ ꝑfectiſſimus fuit in via reprimebat inſultꝰ carnaliū paſſionū: vñ dic̃. j. ad Corinth. ix. in fi. Sic pugno non q̄ſi aerē ṽberās ſꝫ caſtigo corpꝰ meū. ſ. motꝰ carnis il/ licitos reprimēdo. ſm Aug. circa fi. lib. vj. ⁊ adde et in ſeruitutē redigo. ſ. carnē ſpiritui ſuire cogēdo ſm eū. ad idē ad Ro. vij. Video aliā legē ⁊c. ⁊. ij. ad Corinth. xij. Ne magnitudo reuelationū me extollat: datꝰ ē mi/ hi ſtimulꝰ carnis. Itē Hiere. ⁊ Jo. baptiſta q̄ fuerūt ſctiſſimi in vtero ſm theologos habuerūt fomitē incli/ nantē ad venialia licet nō ad mortalia: ⁊ ꝯ tales inſul tus bellauerūt: vñ cātat eccl̓ia de Johanne baptiſta: Antra deſerti teneris ſub annis ciuiū turmas fugiens petiſti: ne leui ſaltē maculare vitā famine poſſes. beatꝰ Martinꝰ legit̃ ꝙ carnē ſpiritui ſeruire cogebat. de be/ ato Benedicto Grego. dic̃. ij. dial. ꝙ inſultus carnalis tentationis reꝑſſit ꝓiciendo ſe inter vrticas ⁊ ſpinas: vt ꝑ vulnera corporis educeret ab aīa vulnus mētis. Ex quibꝰ patet ꝙ ꝑfecti ꝑfectione neceſſaria ad ſalutē non licentiāt a ſe virtutes etiā in actu: imo ſe exercent in actibus ṽtutum moraliū: vñ ipe aplꝰs ad Philip/ penſes. iiij. Quecunqꝫ ſunt vera. quecunqꝫ pudica: q̄/ cunqꝫ iuſta: quecūqꝫ amabilia: quecūqꝫ bone fame: ſiq̄ ṽtus: ſi q̄ laus diſcipline: hec cogitate que accepiſtis ⁊ audiſtis ⁊ vidiſtis in me. De hereſi vidimus: de in/ ſania etiā huius opinionis p₃. Quis eīm ſciat ſe perfe ctū vt licentiare poſſit virtutum actus? certe nullus. de pe. diſt. ij. ſi eīm. ver. nos autē iuxta. ⁊ de purgatione ca nonica. c. vi. ver. ſed hoc. et quod ibi dixi. Joh. an.

c ❨ Septimo ꝙ mulieris oſculū. Eſt ſciendū pecca/ tū mortale dr̄ dupliciter. vno mō ſm ſuā ſpēm: vt fur/ tū adulteriū ꝑiuriū. de iureiurando. ⁊ ſi chriſtus. v er. q̄dā. Et hoc mō oſcula amplexus vel tactꝰ nō ſūt mor talia cū poſſūt abſqꝫ libidie fieri vel ex ꝯſuetudie regi onis: ꝓpt̃ h vez fuit iuētū oſculū: vt dic̃ Plu. in vita romuli. vl̓ ꝓpt̃ pacē vl̓ aliā neceſſariā vl̓ rōnabilē cām. Alio mō dr̄ mortale ꝓcedēs ex inordīata ⁊ mala cā: vñ peccat mortalr̄ dās elemoſynā pauꝑi vt illū īducat ad hereſim. cū ḡ nō ſolū deliberatꝰ cōſenſus ī actū peccati mortalis ſꝫ etiā in delectationē ei annexā ſm Aug. ⁊ theologos ſit pctm̄ mortale: ⁊ ꝑ ꝯñs ꝯſēſus deliberatꝰ in actū luxurie ⁊ delectatiōis ei annexe vt ꝓbāt docto res ſit mortale. Oſcula āt libidīoſa āplexꝰ ⁊ tactꝰ ſi fiāt ꝓpter delectationē hmōi: ſic eīm ſolū libidinoſa cenſen tur: manifeſtū eſt ꝓpter hanc cām libidinoſa oſcula fo re mortalia: ⁊ hoc tenet Tho. ſcđa ſcđe. q. cliij. ar. iiij. nec mirū cū id dicat̃ etiaꝫ de libidinoſo aſpectu. xxxij. q. v. nec ſolo. ⁊. c. ſe. ⁊ falſa eſt rō ꝙ natura nō inclinet

An o
ſit p
quan

a b pctm̄ nõ eſt: maxīe cū teneāt exercēs. Octauo ꝙ in eleuatione corpis Jeſu chriſti nõ debent aſſurgere nec eidē reuerentiā exhibere: c aſſerentes ꝙ eſſet īpfectionis eiſdē ſi a puritate ⁊ altitudine ſue ꝯtēplationis tm̄ deſcenderēt: ꝙ circa miniſteriū ſeu ſacrm̄ euchariſtie: aut circa paſſiõꝫ hūanitatis chriſti aliq̄ cogitarēt. Nõ nulla etiā alia ſub ſimulata q̄ d dā ſāctitatis ſpē dicūt faciūt ⁊ cõmittunt: q̄ oculos diuine maieſtatꝭ offendūt ⁊ graue in ſe ꝯtinēt ꝑiculū aīaꝝ. ¶ Cū aūt ex debito commiſſi nobis officij hmõi ſectā deteſtabilē ⁊ ꝑmiſſos ipſiꝰ execrādos er e rores: ne ꝓpagent̄ vlterius: ⁊ ꝑ eos corda fideliū dānabiliter corrūpantur: extirpare ab eccleſia catholica neceſſario habeamus. Nos ſacro approbāte ꝯcilio ſectā ipſam cū premiſſis erroribus dānamꝰ ⁊ reprobamꝰ oīno īhibētes diſtrictius: ne q̄s ipſos de cetero teneat approbet vel defendat: eos aūt q̄ ſecꝰ egerint aīaduerſione canonica decernimꝰ puniēdos. ¶ Porro dioceſani ⁊ illaꝝ ptiū inq̄ſitores heretice prauitatis: in q̄bꝰ beguar f di ⁊ beguine hmõi cõmorant̄ ſuū officiū circa eos diligēter exerceāt: inquirētes de vita ⁊ ꝯuerſatione ipoꝝ qualiterue ſentiāt de articulis fidei et eccleſie ſacramētis. In illos vero q̄s culpabiles repererint: niſi abiuratis ſpõte ꝑdictis erroribꝰ penituerint: ⁊ ſatiſfactionē exhibuerint cõpetentē: de g bitam exerceant vltionem.

De homicidio voluntario vel caſuali. Clemens. v. in concilio Vienenſi. **Furioſus infans vel dormiens hominē mutilans vel occidēs nõ efficitur irregularis: nec etiaꝫ ille qui aliter mortē vitare nequiēs ſuū inuaſorē occidit vel mutilat. h. d. ca. I**

h Si furioſus aut

ad alia: cū illa ordinent̄ ad actū carnalē cõſūmatū ſicut ad finē: ſicut aūt natura inclinat aliquid in ꝓpriū finē ita inclinet in oīa de ſe ordinata in illū finē. Sicut enī grauitas rei grauis naturalit̄ inclinat illā ad eſſe deorſum: ita ad deſcēdēdū deorſū. Itē dato ꝙ rõ eēt vera nõ tn̄ cõcludit. ſi eni aliquid eſſet mortale: q: natura nõ inclinat: ꝗ ieiunare ⁊ ꝑegrinari et alia penalia facere: credere deum (Philip. i) trinum ⁊ vnū. ⁊ alia que fidei ſūt ad q̄ nõ iclinat natura eēnt mortalia: qđ eſt iſanū. a ¶ Nõ ē. Hoc reprobat̄ etiaꝫ in ſimplici fornicatiõe. xxv. di. §. alſ ea demū. xxij. q. j predicādū. xxxij. q. iiij. meretrices ꝗ ꝓbat Apl's ad Galathas. v. vbi premiſſa fornicatione: et alijs vitijs ſubmittit: Qui talia agunt regnū dei nõ poſſidebūt ſolū aūt mortale excludit a regno dei ꝗ ⁊c̃. ad idē Tobie. iiij ibi: Attende tibi ab oī fornicatiõe ⁊ ꝑter vxorē tuā nõ patierꝭ crimē ſcire: ſed crimen importat mortale. lxxxj. diſt. c. j. ad idē đ pe. ⁊ re. deus q̄. Itē eſt ꝑceptū decalogi: nõ mechaberis. Exodi. xx. xxxij. q. vj. nõ mechaberis. ad idē Deutero. xxiij. ibi: Nõ erit meretrix ⁊c̃. ⁊ j. ad Corinth. vj. Fugite fornicationē ⁊c̃. hoc idē rõne ꝯcludit̄ quā plene Tho. proſequit̄ q̄ſtione quam ꝓxi. glo. allegaui in ſcđo articulo. b ¶ Teneat̄. Tunc reſiſtendū ⁊ actu vtutis vtendū: vt dixi. ſ. ver. ꝓxi. nõ ferro. de cor. viti. ſignificauit. ¶ Octauo ꝙ ⁊c̃. c ¶ Exhibere. Cū tn̄ ſcribit̄ ad Phil. j. ꝙ in noīe Jeſu oē genu flectat̄: ⁊ đ imu. eccle. decet. li. vj. reprobat̄ etiā hoc de cele. miſ. ſane. de ꝯſe. di. ij. nihil. Nā etiā cū euāgeliū legit̄ curuari debemꝰ. de cõſe. di. j. apl'ica. ad idē. l. di. in capite. Hereſis aūt ⁊ inſania huius dicti ptꝫ: q: ꝯdicit doctrine vtriuſqꝫ teſtamēti. precipit eni ꝓpħa etiaꝫ ꝑfectis in pſal. xcviij. Dñs regnauit iraſcāt̄ populi: ibi adorate ſcabellū pedū eiꝰ qm̄ ſanctū eſt: qđ de chriſti humanitate ⁊ ſpālit̄ de chriſti carne exponit Aug. ſic etiā dicit Apl's ad Hebre. j. Introducit ꝑmogenitū in orbē terre: ⁊ adorēt eū oēs angeli dei. Cõſtat etiā nõ ſolū ꝑ ꝑceptū eccl'ie. de pe. ⁊ remiſ. omīs. ſed etiā ꝑ ꝑceptū chriſti: ꝙ oēs ꝗtūcūqꝫ ꝑfecti tenent̄ determinato tpe ſumere corpꝰ chriſti Jo. vj. Niſi mādu caueritis carnē filij hoīs et biberitis eius ſanguinē ⁊c̃. de ꝯſe. di. ij. ꝑma. ⁊ Luce. xxij. apl'is ſūme ꝑfectis dixit: Hoc facite in meā cõmemoratõeꝫ. ſ. eadē cõpil'. de reli. ⁊ vene. ſan. ſi dñm. poſt ꝑn. Sed q̄ rõne tenet̄ q̄s corpꝰ chriſti ſumere ⁊ ſpūalit̄ māducare: eadē rõne tenet̄ ipꝫ adorare etiā latrie adoratõe: vt ꝓbat Aug. ſup pſal. predi. ⁊ ꝓbat Thomas. iij. pte. q. xxv. ar. j. ⁊. ij. Ratio aūt iſtoꝝ q̄ ſequit̄ eſt inſania. ſm quā vgo beata euāgeliſte apl'i: itē patriarche ꝓpħe nõ fuiſſent ſūme ꝑfecti cū ex geſtis ⁊ verbis ipſorū appareat ꝙ circa hec iugiter cogitabāt. plus dicimus ꝙ oēs beati de ipſectõe notarēt q̄ in diuia eſſentia viuēt ꝗtidie oīa ſacra humanitatis chriſti: ⁊ illa liq̄diſſima ꝯtēplāt. d ¶ Sāctitatis Vide qđ ſup eo. vſi. dixi: eadē cõpilatiõe. de reli. domi. c. j. Tulliꝰ lib. j. de officijs. Totius iuſticie: nulla capitalior ꝗ eorū qui cum maxime fallāt id agūt vt boni viri videantur. e ¶ Propagent̄. (Propaga) Eſt ꝓpago ꝓpaginis vitis extenſa ſub terra. Itē alicuius ꝓgenies vel ꝓſapia: eſt ꝓpago propagas qđ reſpicit ꝓducentē vel ꝓcreantē: inde dixit quidam. (Verſus) Viris ꝓpago bibit inde futura ꝓpago. f ¶ Cõmorant̄. Vide eo. ti. vt cõmiſſi. li. vj. ꝟ. ⁊ ꝯtra illos. g ¶ Vltionē. eo. ti. ad abolendā. ⁊. c. excõmunicamus.

Si furioſus. ¶ Se ſummat habēs duo dicta: (Diuiſio) in q̄rū primo determinat tres caſus. in ſecūdo q̄rtū. Quātū ad ꝑmū determiat q̄ habet̄. xv. q. j. §. de furioſis. vſqꝫ ad finē. q. ⁊ q̄ no. ī ca. q. in ſumma. ⁊. c. merito. h ¶ Furioſuſ. (Furioſus) Iſte ſiue ꝯtinuo furore laboret ſiue ꝑ iterualla: ꝗdiu fuerit pati põt iniuriā ſed nõ facere. ff. de iniur. illud. canonizata. xv. q. j. illud. ⁊ quod ꝑ eū fit habet̄ ꝓinde ac ſi caſu aliq̄ accidiſſet ſine facto ꝑſone. ff. de admi. tu. l. vl. in fi. vñ ſi dānū dat nõ tenent̄ acq̄l. ſed eſt ꝓinde ac ſi q̄drupes feciſſet: vel regula ceciſſet. ff. ad. l. acq̄l. ſꝫ ⁊ ſi quēcūqꝫ. §. ij. ⁊ idē ibi đꝛ de infante: ⁊ alibi đꝛ qđ infans vel furioſus ꝑdidit vel corrūpit ipunitū eſt. ff. de rei ven. quod infans. ⁊ rõnē reddit lex q̄ de homicidio loquit̄. ff. ad. l. cor. de ſic. l. infans. vel furioſus ſi hoīem occiderit. l. cor. nõ tenet̄: cū alterū ino cētia ꝯſilij alterū fati infelicitas excuſet. ſatis ꝗ ſuo furore punit̄. ff. ad. l. pom. de par. l. pe. in fi. ff. de offi. preſi. diuus. j. rñſo. et afflictio nõ eſt addēda afflicto. vij. q. j. cū ꝑcuſſio. de cle. egro. c. pe. C. de epi. au. tā demētis. in fi. ſicut ꝗ furioſus nõ teſtat̄. C. q̄ teſta. fa. poſ. furioſū de ſuc. ab ite. c. fi. nec religionē ꝓfitēt̄. xvij. q. j. gonſaldus.